

AHOJ BARDEJOVÍZIE

Trojmesačník do domácností a firiem | Náklad: 10 000 ks | č. 2/2016 | 1. ročník | 28. 6. 2016 | www.ahojbardejov.sk

Bardejovízie.sk

NÁZORY NA ANKETU ŠPORTOVEC ROKA

Tento rok prebehol už 53. ročník ankety o najúspešnejších športovcov a športové kolektívy okresu Bardejov. Vyhlásených je desať jednotlivcov, tri športové kolektívy a ďalšie ocenenia: športová legenda, športová hviezdička, športovci do 17 rokov, talent roka, zapálení pre šport.

Kategórie nie sú vždy rovnaké, napr. na 51. ročníku boli až dve kategórie zapálení pre šport – jednotlivci a kolektív. Športové legendy boli dve, posledný ročník iba jedna. Aj kategórie mládež sa menili, vyhodnocovalo sa aj do 18 rokov, teraz je to do sedemnásť. V minulosti boli ocenené aj mládežnícke kolektívy. Napr. v roku 2008 boli kategórie rozdelené podľa športov, ktoré súťažia na olympiáde a ktoré nie sú účastníkmi olympiády. V rovnakom roku boli kolektívy v olympijskom športe vyhlásené až štyri.

Nejednotná anketa, malý záujem verejnosti a nevedomosť, kto športovcov a kolektív vyberá – aj to sú negatíva, ktoré ankete ubližujú. Takýto názor má väčšina športovcov i trénerov v Bardejove.

02

Začínala pri Topli

Prvé kilometre si odkrútila okolo rieky Topľa. Zo začiatku behala iba rekreačne. „Beh sa mi zdal ideálny, pretože si nevyžadoval viazanosť na priestor ani na čas. Behať sa dá v podstate kedykoľvek a kdekoľvek,“ hovorí I. Petnuchovej, šesťnásobná majsterka Slovenska MMM v Košiciach.

06

Úspešní ľudia myslia pozitívne

Ak majú dievčatá v živote pocit, že nie sú úspešné, že sa nenachádzajú tam, kde by chceli byť a ak nie sú spokojné, možno je načas stanoviť si ciele, ktoré chcú dosiahnuť a začať o ne bojovať.

08 – 09

MILÍ BARDEJOVČANIA,

ďakujeme za pozitívne ohlasy k prvému číslu miestnych novín určených všetkým, ktorí majú záujem o súčasnosť a budúcnosť Bardejova. Oceníme aj v budúcnosti vaše podnety, námety a články týkajúce sa témy jednotlivých vydaní. Príspevky od občanov budeme uverejňovať, ak sa týkajú predchádzajúcej alebo aktuálnej témy vydania a sú neanonymné.

Už starovekí Gréci vedeli, že tak, ako je potrebné rozvíjať ducha výchovou a vzdelaním, rovnako je potrebné rozvíjať aj telo a to hlavne športom. Šport a všetko čo s ním súvisí je preto ďalšou témou týchto novín.

Počas základnej a strednej školy som mal možnosť byť súčasťou basketbalového oddielu Partizán Bardejov. Práve v tomto období, ako člen tímu, som zistil, že výsledok spoločného úsilia je úmerný úsiliu každého jednotlivca v tíme a každý z hráčov je zodpovedný za výsledok a úspech ostatných. Basketbal mal veľký pozitívny vplyv na môj ďalší život. Počas tohto obdobia som získal priateľov na celý život a zážitky so skúsenosťami, ktoré by sme mali dopriať každému mladému človeku v Bardejove.

Aký prístup majú mladí ľudia k športu? Aké športy, športovci a organizácie v Bardejove úspešne pôsobia a ako sú jednotlivé športy podporované? Veríme, že aj na tieto otázky odpovedia rozhovory a články v tomto vydaní. V prípade, že chcete doplniť chýbajúci názor na danú problematiku, alebo máte iný názor, budeme sa tešiť na Váš príspevok, ktorý uverejníme v budúcom čísle. Témou nasledujúceho čísla bude kultúra v Bardejove a všetko, čo s ňou súvisí.

Milo Olejár

NÁZORY NA ANKETU ŠPORTOVEC ROKA

Pokračovanie z úvodnej strany

Lubomír Dudinský, tréner, basketbal:

„Neviem, kto vyberá športovcov do tejto ankety. Podľa mňa by verejnosť mala poznať osoby alebo komisiu. Mali by sa urobiť iné kritéria, i keď treba povedať, že objektívne kritéria sa nikdy nedajú urobiť – čo človek, to názor. Mala by sa vytvoriť športová komisia, ktorá by pozostávala z jednotlivých zástupcov klubov.

Každý by mal určitý počet bodov, mohol by vybrať športovcov, napr. okrem svojho a tí, ktorí dosiahli pekné výsledky v rámci olympijského športu, aby mali nejaký bonus. Pokiaľ ide o anketu nádejí, nebolo by od veci, aby sa tá anketa talentov rozšírila, určite v mnohých športoch sú nadané deti, ktoré by si takisto v takej ankete zaslúžili byť. Tam by nemal byť obmedzený počet. Viacej priestoru by bolo potrebné dať aj trénerom. Teraz keď sa vyhodnotí najlepší športovec, tak sa len spomenie meno trénera. Vyhodnotenie najúspešnejších športovcov okresu si zaslúži väčšiu spoločenskú účasť. Mohlo by sa to robiť oficiálne, napr. v priestoroch športovej haly alebo v ZUŠ-ke, kde by mala prístup verejnosť. Ak vieme urobiť Makovickú strunu, prečo by sme nevedeli urobiť aj vyhodnotenie športovcov okresu. Keď si zoberieme, že niektorý športovec v neolympijskom športe získa titul majstra sveta a niekto získa v olympijskom, tak je to podstatný rozdiel.“

Svoje predstavy prezentuje aj Ľ. Dudinský

Ingrid Petnuchová, bežkyňa:

„Najväčší problém je ten, že nie sú stanovené presné kritéria, ktorých by sa organizátori držali každoročne. Potrebne by bolo určiť kritéria, podľa ktorých sa bude stále vyhodnocovať, čiže ak si povieme, že budeme brať do úvahy len olympijské disciplíny, tak potom nebudeme brať do úvahy tie, ktoré na olympiáde byť nemôžu. Iné kritérium by mohlo byť masovosť tohto športu. Bud' koľko je v tom športe fanúšikov alebo koľko ľudí sa venuje tomu športu. Ťažko je zhodnotiť, na základe čoho sa vyberajú ľudia do tejto ankety. Či by sa mala anketa konať niekde inde? Vystáva otázka, aký rozmer by masovosť nabrala v spoločnosti. Neviem, či je zatiaľ taká požiadavka zo spoločnosti, že by prišli na nejaký galavečer, kde sa budú oceňovať bardejovskí športovci. Ak by sa počet športovcov rozšíril, otázkou je, či by sa nestarila tá exkluzivita. Je pravda, že je to malé, keď sa to vyhlasuje, ide tam len športovec a tréner. Verejnosť sa to dozvie až potom, keď sú výsledky vyhlásené. Ja by som však desiatku na väčšie číslo nezväčšovala.“

Peter Cingel, tréner, futbal:

„Okolo ankety sa v minulosti veľa polemizovalo a vždy sa polemizovať bude. Je to však len anketa. Je jasné, že každý tréner, každý rodič, každý klub by chcel mať medzi vyhodnotenými čo najviac svojich. Miest je málo, športovcov veľa. Pri takýchto anketách je často problém najst' objektívne kritéria. Skúste porovnať futbalistu s lukostrelcom. Sú športy, ktorým sa venujú tisíce, sú športy, ktorým sa venujú len desiatky. Niekedy môžete byť prvý z desiatich, niekedy päťdesiaty z desať tisíc. Ktorý výsledok je hodnotnejší? Ja osobne si vážim všetkých, ktorí anketu organizujú. Nemajú to jednoduché a nech rozhodnú tak či tak, vždy bude veľa kritikov. Dnes je anketa nielen športovou, ale aj významnou spoločenskou udalosťou a bola by škoda, keby zanikla. Ja sa, samozrejme, nie vždy stotožňujem s jej výsledkami, vždy ich však rešpektujem.“

Ladislav Mojdis, tréner, basketbal:

„Anketa športovec roka, ktorú vyhlasuje mesto Bardejov, je dobrá myšlienka a aj preto prežila 50 rokov od svojho založenia. Problémom sú v poslednej dobe výsledky, ktoré vziať. Nie vždy sa v nej ocitnú tí najlepší. Nie je tam športovec, ktorý je reprezentant, účastník ME a ktorý je najlepší vo svojom družstve, no objaví sa v nej

športovec, ktorý je najlepší v družstve, ktoré hrá 5.ligu a celok je v strede tabuľky. Alebo športovec, ktorý získa dva najväčšie granty pre talentovanú mládež v jednom roku a do dnes sa to nepodarilo žiadnemu inému športovcovi, nenájde v ankete miesto pre ocenenie, to všetko volá po obsahovej zmene. Anketa musí mať pevné kritéria. OH sú na 1. mieste, potom sú MS a tak ME. Určite mi dá každý za pravdu, že člen reprezentačného futbalového družstva, účastníka ME, je viac, ako majster Európy v pretlačaní rukou. No ak dáme takéto kritéria vopred, ešte pred vyhlásením ankety a sú verejnosti vopred jasné, nikoho nepobúria. Chýba mi spomienka alebo ocenenie športovcov, ktorí prekročili hranice okresu, či štátu.“

Zoran Kollárovič, tréner, atletika:

„Viac ocenení by mohlo byť pre mládež. Vyhlási sa talent roka a potom sú ešte dvaja za mládež. Mohlo by tam byť mládežnícke družstvo. Toto mi tam chýba. Ak by nebolo mládeže, nebol by dospelácky šport. Kto to vyberá? Niekedy to vyberali tréneri. Každý mal možnosť, bola komisia, a tá vyberala tých športovcov. Teraz neviem, kto to robí, tak sa k tomu nemôžem ani vyjadriť. Ak by vyberali ľudia, bolo by to viac o sympatiách, hlasy by šli kamarátom. Možno máme športovca, ktorý je viacnásobný majster Slovenska a nepoznám ho, tak nedostane hlas. Mala by byť do toho zapojená aj verejnosť, ktorá šport sleduje. Vždy, keď rozhoduje viac ľudí, tak je to objektívnejšie. Ak by sa to konalo veľkolepejšie, bola by to pre športovcov väčšia odmena. Viac by sa zviditeľnili, nebolo by to komorné.“

Ján Arendáč, tréner, džudo:

„K samotnej ankete by som mal niekoľko návrhov. V prvom rade by som anketu rozdelil medzi anketu dospelých a do 17 rokov. V druhom rade by som uprednostnil individuálne olympijské športy, až potom kolektívne a neolympijské, pretože je obrovský rozdiel v zisku medailí alebo umiestnení. Ďalší návrh by som mal, aby o ankete rozhodovali odborníci zo zástupcov trénerov a novinárov zaoberajúcich sa športovou tematikou. V žiadnom prípade by som nenavrhol, aby o ankete rozhodovala len verejnosť, ako to má byť v ďalších anketách.“

ŠPORT

Správy. Šport. Kultúra. To sú tri hlavné témy, ktorým na spravodajskom portáli Ahoj Bardejov.sk kladieme najväčšiu pozornosť. Aj preto sme si ako tému druhého čísla vybrali práve šport. Zamerali sme sa nielen na výsledky či úspechy bardejovských športovcov, ale aj na iné, dôležité faktory, ktoré pri fungovaní športu musia fungovať.

Bližšie sme sa pozreli na anketu športovec roka, uviedli sme, čo by bolo potrebné vylepšiť na športoviskách či aký je záujem bardejovskej mládeže o šport. Zaujímavé názory si môžete prečítať aj z kuchyne futbalistiek, ktoré za krátku dobu dosiahli skvelé výsledky, okorené víťazstvom v Slovenskom pohári. Na nasledujúcich stranách sa taktiež dočítate, prečo sa športovať oplatí, prečo zateká strecha v športovej hale, či má Bardejov

konceptiu športu alebo nakoľko je potrebná sieň slávy.

Na webe vám počas celého roka ponúkame čerstvé informácie z mnohých oblastí športu, nechýbajú aktuálne výsledky, rozhovory, tabuľky. Sme hrdým hlavným mediálnym partnerom viacerých športových klubov, či už je to futbal, basketbal, hádzaná alebo hokejbal.

Redakčný tím

NAŠE MESTO REPREZENTOVAL V ĎALEKOM LOS ANGELES

Klient Domova sociálnych služieb ProALIA v Bardejove Milan Pumpa je známy tým, že jeho láska k športu je obrovská. Okrem sledovania rôznych podujatí v televízii alebo na živo v športovej hale či na futbalovom štadióne sa športových akcií zúčastňuje aj priamo ako pretekár. Na svojom konte má desiatky medailí a diplomov z rôznych podujatí. Milan sa viackrát zúčastnil aj špeciálnych olympiád pre športovcov s mentálnou dizabilitou a cenný kov si odniesol zakaždým. Venuje sa tenisu, futbalu, stolnému tenisu či bežeckému lyžovaniu.

V uplynulom roku v Los Angeles na štrnástej letnej špeciálnej olympiáde získal prvé miesto v tenisovej dvojhre a druhé miesto vo štvorhre. V roku 2015 v Ždiari v bežeckom lyžovaní na 500 metrov dosiahol na vrchol a odniesol si zlato. Tento rok sa Milan predstavil v Žiari pri Liptovskom Mikuláši, kde získal zlato v behu na lyžiach na 500 metrov a druhé miesto na 1000 metrov.

„Milan chodí pravidelne hrať futbal a tenis. Som veľmi rád, že mu tenisový klub v Bardejove podaroval 30 voľných vstupov.

Je to obrovská úľava pri týchto cenách. Teraz je zamestnaný na chránenom pracovisku tu v našom zariadení ako pomocný opatrovateľ,“ prezrádza Rudolf Tomka, fyzioterapeut v ProALIA.

„Milan má v Prešove sestru a občas k nej cestuje. Majú veľmi dobrý vzťah. Čo sa týka športu, môžeme ho obdivovať. Zúčastnil sa

olympiády v Kanade, Amerike, Číne, Grécku, Írsku či v Kórei. Precestoval takmer celý svet a všade, kam prišiel, získal nejaké ocenenie,“ informuje R. Tomka.

Do Ameriky Milan vycestoval už dvakrát. „Boli sme veľmi dobrá partia. Je tam iný svet, príjemní a obetaví ľudia. Keď sme prichádzali autobusom, mali sme policajný doprovod. Stretol som tam kamaráta z Bardejova, ktorý tam žije. Stretnutie som nečakal. Bolo to príjemné prekvapenie. Zaujímavé boli aj americké jedlá, bolo to iné ako u nás. Teraz sa chystám do Rakúska, na Svetové zimné špeciálne olympijské hry“ prezradil športovec, ktorý fandí aj bardejovským futbalistkám či basketbalistkám.

M. Pumpa sleduje šport aj v televízii. Na ME vo futbale fandí Portugalsku. „Takisto aj tenistkám, pozdáva sa mi Cibulková alebo sestry Williamsovové. Z mužov to je Nadal. Obaja sme ľaváci, je to môj vzor,“ dodal Milan, ktorý by si v novej sezóne chcel zahrať aj mestskú futsalovú ligu.

DEŤOM TREBA ŠPORTOVISKÁ OTVORIŤ

Miroslav Kobulnický už niekoľko rokov aktívne pôsobí pri chlapčenskom basketbale. Najprv ako hráč, neskôr ako tréner, či už v klube Kings Bardejov alebo Bardejovskí rytieri, kde sa mládeži venuje aj momentálne.

Ako ste sa dostali do klubu, v ktorom pôsobíte teraz?

Po nezhodách v klube Kings Bardejov som sa dohodol na spolupráci s Marianom Štefančinom a vytvorili sme klub, v ktorom sme sa chceli zamerať na mládež. V prvej sezóne sme do súťaže prihlásili mladších žiakov, chlapcov narodených od ročníka 2003 do 2008.

Aké podmienky majú vytvorené vaši zverenci?

Chlapci majú výborné podmienky na tréning. K dispozícii majú od mesta hodiny v športovej hale a taktiež v telocvični športovej haly, kde sa podmienky na tréning v

priebehu tohto kalendárneho roka výrazne zlepšili po namontovaní nových košov.

S čím ste spokojný a naopak, čo by bolo potrebné vylepšiť?

Ťažko sa k tomu vyjadriť v krátkosti, bolo by to na dlhú debatu. Sú veci, s ktorými je človek spokojný, ale je veľa vecí, s ktorými som nespokojný. Veľmi sa mi nepáči roztrieštenosť basketbalu v Bardejove. Máme tu v podstate tri kluby. Myslím si, že by sa to mohlo všetko zastrešiť pod jednu strechu a vybudovať jeden spoločný klub.

Situácia sa v aj v bardejovskom športe za posledné roky zmenila. Sú podmienky na šport v meste dobré?

Kto chce si možnosti na športovanie nájsť. Treba len chcieť, ale je tu taktiež množstvo iných faktorov. Myslím si, že veľký vplyv na športovanie alebo nešportovanie ratolestí

majú ich rodičia. Dnes už tak často nevidíte na sídliskách si kopat' do futbalovej lopty otca so synom. Ak sa deti správne podchytiť, tak by záujem o šport u nich bol a myslím si, že aj je. Doba je síce počítačová, ale myslím si, že čoraz viac detí nachádza cestu aj na ihriská, lenže tie športoviská im treba aj vytvoriť a hlavne otvoriť.

Je v Bardejove dostatok možností na športovanie?

Osobne si myslím, že v Bardejove na jednej strane máme dostatok, no na druhej strane máme nedostatok možností na športovanie. Jednou z najväčších vecí, ktoré mne osobne v meste chýbajú, je nedostatok cyklistických chodníkov a chodníkov pre korčuliarov. Veď aj moja posledná skúsenosť na bicykli je, že keď som sa išiel previesť, tak na novo vzniknutom obchvate som videl množstvo mladých ľudí na korčuliach a bicykloch. Myslím si, že taký obchvat by si cyklisti a korčuliari zaslúžili. Taktiež mi v Bardejove chýba poriadne vonkajšie ihrisko pre streetball, kde by sme mohli zorganizovať pre detí čoraz populárnejší 3x3 basket a taktiež by sme uvažovali o letnej mestskej basketbalovej lige, ale žiaľ, nemáme vyhovujúce streetbalové ihrisko.

Vraví sa, že v športe sa dokážu presadiť hlavne tí, ktorí majú peniaze. Čo si o tom myslíte?

Na to mám jednoduchú odpoveď. Peniaze hýbu svetom. Kto ich má, nemá problém.

M. Kobulnický spolu so svojimi zverencami

BARDEJOV SA STÁVA MEKKOU STOLNÉHO FUTBALU

Presne pred polrokom na Miškovského ulici slávnostne otvorili nové tréningové centrum stolného futbalu. Šport, ktorý sa stáva čoraz populárnejším, priťahuje hlavne mladých ľudí, chlapcov i dievčatá. Projekt FOOSFORLIVE sa dostal do mekky stolného futbalu na Slovensku, Bardejova.

Práve z nášho mesta pochádza množstvo kvalitných hráčov. Medzi nimi sú aj spoluzakladatelia centra, Marek Minár a Luan Dinh Dang.

Chýbajú nové priestory

Úspešná sezóna sa skončila a na hráčov čakajú dvojmesačné prázdniny. Začiatkom septembra sa opäť stretnú, aby sa pustili do tvrdej práce a každodenných tréningov. Avšak nová sezóna už bude štartovať aj v nových priestoroch. „Už na začiatku sme

deklarovali, že priestory, v ktorých sme začínali, sú nepostačujúce. Je tomu už šesť mesiacov. Dúfame, že nové, väčšie priestory nájdeme v športovej hale, ktoré nám mesto prisľúbilo. Ak nám mesto nepomôže, budeme musieť zvažovať ďalšie alternatívy,“ prezradil Marek Minár.

Za polrok sa hráčska základňa rozšírila a s nárastom sa počíta aj od nového školského roka. „Máme množstvo nových členov, klub sa rozrástol na približne päťdesiat členov. Pribudli noví hráči, takisto hráčky, dúfame, že konečne budeme mať v Bardejove aj ženy reprezentantky. Stolný futbal sa v našom kraji postupne udomáčkuje,“ pokračoval.

Sezóna bola úspešná a Bardejovčania získavali mnoho prvenstiev, o ktorých sme vás informovali počas celého roka aj na našom portáli. „Na to, že mladí hráči hrali

aktívne ešte len prvú sezónu, dosiahli množstvo ocenení. Na každom turnaji, na ktorom boli, niečo získali,“ pochválil juniorov M. Minár.

„Už teraz máme naplánovaných množstvo turnajov, na ktorých sa od septembra predstavíme. Potrebujeme ešte získať nejaké financie, aby sme mohli vycestovať aj na väčšie turnaje, napríklad do Rakúska alebo Nemecka. Na posledných Majstrovstvách Slovenska, iba s jednou ženou, sa Prešovský kraj dostal až do finále, kde nešťastne prehral na penalty. Káder tvorili iba Bardejovčania. Dúfame, že nás mesto podporí a nezanedbá. Ved' sme úspešní a robíme dobré meno Bardejovu,“ vyjadril presvedčenie Luan Dinh Dang.

Opäť od septembra

FOOSFORLIVE je športovo-vzdelávací projekt zameraný na prácu s mládežou. To, aby sa mladí ľudia viac venovali sebe a efektívne trávil svoj voľný čas nie na ulici, ale práve športom, označil ako hlavnú prioritu aj Radek Drda, spoluzakladateľ centra v Bardejove. Centrum bude od septembra znova otvorené pre každého, kto si chce zahrať a po uhradení členského príspevku, ktorý môže byť denný, mesačný alebo ročný sa stane oficiálnym členom klubu. Už len na samotnom jedincovi záleží, ako často a vážne sa stolnému futbalu bude venovať a možno sa k už úspešným hráčom pridajú do slovenskej reprezentácie aj ďalší mladí ľudia práve z Bardejova.

Na slávnostnom otvorení nechýbal ani primátor

BARDEJOVČANIA STRATILI REKREAČNÚ ZÓNU

V minulosti mnoho Bardejovčanov chodilo športovať k rieke Topľa. Po postavení vysokého múra sa stratil vhodný priestor na behanie, korčuľovanie, bicyklovanie alebo prechádzky. Mesto tak prišlo o skvelú rekreačnú zónu.

Zaujím o tento priestor sa už stratil. Ľudia sa sťažujú na protipovodňové opatrenie, ktoré sa tiahne od tzv. mokrolužského mosta až k mostu Pod Vinbargom. Stavba, ktorá nemá obdobu – aj takto sa na novodobé opevnenie pozerajú okoloidúci.

„Na jednej strane je dobré, že sa múr postavil, aby sa zabránilo vylievaniu vody. Avšak mohol byť nižší, aby sa výhľad na riekú nestratil. Moja dcéra sa sem občas chodila korčuľovať, no pokiaľ viem, už tu nechodí. Počula som, že tento priestor sa ešte má zatraktívniť, tak asi musíme iba čakať,“ prezradila Mária, ktorú sme stretli pri rieke Topľa.

„Ako vidíte, je to tu neupravené, sú tu samé kamienky a nečistoty, cesta je rozbitá.

Chodím tu behať, no už to nie je také, aké to bolo pred postavením tejto obľudy,“ uviedol Peter. Podľa Marcela by ľudia mali byť trpezliví, aj keď si nie je istý, či sa priestor okolo vody tak skoro upraví. „Videl som štúdie, ktoré ma zaujali. Avšak nie je už neskoro plakať nad rozliatym mliekom? Nevýzerá to pekne, niekedy sa tu dalo oddýchnuť si, teraz neviem. Nevidím riekú, nevidím druhú stranu.“

Stratil sa výhľad

Podobný názor má aj úspešná bežkyňa Ingrid Petnuhová. Ani jej sa múr nepozdáva a hovorí aj prečo. „Faktom je, že momentálna situácia pri Topli nespĺňa predstavy o oddychovej zóne. Pred vybudovaním protipovodňového múru mali obyvatelia aspoň skromné podmienky pre in-line korčuľovanie, v letnom období tam chodilo pomerne dosť ľudí (mimochodom sama som využívala korčule ako doplnkový šport). Nedovolím si však hodnotiť ako to bude vyzeráť, lebo pokiaľ viem, tak to ešte nie je dokončené a akékoľvek úsudky by boli predčasné,“ hovorí

viacnásobná víťazka maratónu. Viac jej však vadí výška múru. „Stratil sa výhľad, chýba mi kontakt s druhým brehom. Najviac mi však prekáža ovzdušie, prúdenie a vôňa vzduchu, ktorá tam pred tým bola. Hlavne v lete príjemne pofukovalo, teraz je to také celé zabedené. Osobne z toho nemám dobrý pocit,“ dodala I. Petnuhová.

Vysoký múr okolo rieky ľuďom prekáža

GÓL JE JEDNODUCHŠIE STRELIŤ V POČÍTAČOVEJ HRE

Futbalový tréner Peter Cingel

Odohrali dvadsaťštyri zápasy, neprehrali ani raz. Medzi mladými futbalistami a futbalistkami z klubu Partizán Bardejov sa nachádzajú mnohí perspektívni hráči a hráčky. Kategória U8 – chlapci a dievčatá narodení v roku 2008, odohrala miniligu prípraviek, kde súpermi boli VSS Košice, Tatran Prešov a Zemplín Michalovce. Aj keď sa v tejto súťaži výsledky oficiálne neevidujú a neexistuje ani tabuľka, Bardejovčanom sa pod vedením skúseného trénera Petra Cingela darilo.

Podmienky v klube sú v súčasnosti dobré. „My starší tréneri si pamätáme aj časy, keď sme sa museli venovať aj materiálnemu zabezpečeniu. Dnes sa klub stará o ihriská, o tréningový materiál či o autobusy. Servis máme kvalitný a tak sa môžeme venovať predovšetkým práci s deťmi. Spokojný som predovšetkým s výkonomi a s tréningovou morálkou svojich zverencov.

Sú to skvelé deti a majú výraznú podporu rodičov. Účast' na tréningoch bola dobrá, chlapci a naše jedno dievča vytvorili dobrý kolektív. Vedia si vzájomne pomôcť. Futbalisti sú veľmi živé deti a vždy tak trochu zbojníci a aj tí moji občas niečo vystroja. Vedia však, kde je hranica,“ prezrádza na začiatok P. Cingel, ktorý v klube pôsobí už šesťnásť rokov a celé obdobie sa venuje prevažne tým najmenším.

Chýba koncepcia

Športu sa venuje čoraz menej detí a postrehli to aj v Bardejove. „Situácia nie je dobrá. Všeobecne sa mu venuje čoraz menej detí a to sa netýka len futbalu. V „menších“ športoch je to dnes už o nadšencoch. Zanikajú mládežnícke družstvá v nižších súťažiach. Sú športy, v ktorých

sme kedysi dosahovali dobré výsledky, dnes v podstate neexistujú. Futbal vzhľadom na svoju popularitu je na tom lepšie, no ani tu nie je situácia jednoduchá. Nie je to síce len o financiách, ale tie sú veľmi dôležité. Na Slovensku nemáme prepracovaný systém financovania mládežníckeho športu, tak ako to je u našich západných susedov, ale aj napr. ako v Poľsku. Riešením mal byť zákon o športe, prijatý s veľkou slávou, no dodnes nevyriešil nič. Mládežnícky šport žije tam, kde sú ľudia, ktorí sú ochotní niečo obetovať a takých my v Partizáne našťastie máme. Mnohí moji kolegovia, vzhľadom na svoju kvalifikáciu a výsledky, ktoré dosahujú, by mohli trénovať aj inde a za iné peniaze. Partizán je však pre nás všetkých srdcovka,“ myslí si Cingel, ktorého rukami prešli hráči ako Pillár (dnes hráč Senice), Berežný (pôsobil v Česku a v Taliansku) alebo Grohol' (súčasný hráč áčka, pôsobil aj v Česku).

Futbal je celosvetový fenomén a každý malý chlapec snívá o tom, že raz bude ako Messi, Ronaldo alebo Gerrard. „Máme to trochu ľahšie ako atléti, hádzanári, basketbalisti alebo zástupcovia iných športov. My pri tých najmenších ponúkame predovšetkým zmysluplné vyplňanie voľného času. Na deti sú dnes kladené vysoké nároky v škole. Futbal či iný šport je jednoducho skvelý relax. Deti, ale predovšetkým rodičia musia vidieť, že o ich dieťa je záujem, že napreduje a že je šťastné. Mali by ste vidieť radosť malých futbalistov po každom góle. Každý rok organizujeme prázdninový kemp pre deti. Zúčastňujú sa ho naši hráči aj nešportovci. Tí naši sú na tom jednoznačne fyzicky lepšie ako deti, ktoré pravidelne nešportujú,“ pokračuje tréner prípravky.

Hovorí sa, že je počítačová doba. P. Cingel tieto slová potvrdzuje. „Je to tak. Je oveľa jednoduchšie streliť gól v počítačovej hre ako si to oddieť na ihrisku. Je to však neporovnateľné.“

Šport deti dotvára

Je v Bardejove dostatok možností na športovanie? „Neviem na to jednoznačne odpovedať. Ponúk je určite dosť, otázka je kvalita. Prakticky celý svoj aktívny život sa venujem práci s deťmi a som presvedčený o tom, že všetky deti by mali čosi robiť a šport je jednou z tých činností, ktoré môžu pomôcť dieťa dotvárať. Nie každé bude raz vrcholovým športovcom, ale šport dáva veľa. Osobne si vážim prácu kolegov, mládežníckych trénerov, vo všetkých športoch v Bardejove. Často majú ťažšie podmienky, o nedostatku financií sme už hovorili. Musia športu obetovať svoj voľný čas a finančná odmena za prácu je v nedohľadne. Bez takýchto ľudí by to však nešlo.“

Mládež si vyžaduje podmienky

„Pri malých deťoch to však nie sú len podmienky materiálne. Je to predovšetkým o prístupe. Tréner musí byť, okrem odbornosti, aj pedagóg. Musí svojim zverencom rozumieť, vedieť o ich problémoch, rozprávať sa s nimi, poznať ich názor a rešpektovať ho. Samozrejme, že v každom kolektíve vznikajú spory a nie vždy je vinník ten, kto tak na začiatku vyzerá. Tréner musí rozmýšľať aj počúvať a musí byť spravodlivý. Ak vám deti veria, potom vám to všetko vrátia. Je to dobrý pocit odchádzať z ihriska ako víťaz. Menej radostné je, keď prehráte, ale ak viete, že vaši hráči urobili pre víťazstvo všetko čo mohli, vždy im to musíte povedať. To, kde urobili chyby, ale aj pochváliť za to, čo urobili dobre. Prehra v športe nie je tragédia, je to poučenie, aby sme nabudúce boli lepší. Keď už hovoríme o podmienkach, tie spoluvytvárajú rodičia. Aj tí sú citliví a majú na to právo, na to, ako sa s ich deťmi zaobchádza. Keď vidia, že deti sú spokojné, sú spokojní aj oni a vo všetkom vám pomôžu. Pri tých najmenších to bez pomoci rodičov jednoducho nemôže fungovať,“ dodáva Peter Cingel.

Najmenší futbalisti spolu s rodičmi

PETNUCHOVÁ RADA VYUŽÍVA TRAŤ CEZ MNÍCHOVSKÝ POTOK, ČEREŠŇU, PO HREBENI AŽ DO BARDEJOVSKÝCH KÚPEĽOV

Bardejovská vytrvalkyňa Ingrid Petnuchová sa behu venuje už od základnej školy, preslávili ju hlavne úspechy na Medzinárodnom maratóne mieru (MMM) v Košiciach, kde dosiahla viacero skvelých výsledkov. S behom na dlhé trate začínala až po skončení univerzity.

„So súťažiením vo vytrvalostnom behu v seniorských kategóriách som začala pomerne neskoro, prvý štart na pretekoch bol v roku 2002. Keď som po ukončení vysokej školy v roku 1999 prišla do Bardejova, pridala som sa k početnej komunite žien, ktoré cvičili aerobik a pamätám si hodiny, ktoré zaplnili takmer celú palubovku v športovej hale. Potom prišlo do módy tae bo a veľa žien sa naň preorientovalo. Mne toto cvičenie nevyhovovalo, tak som hľadala náhradu a tú som našla práve v behu. Aj keď priznávam, že to nebol začiatok, skôr návrat k atletike, ktorej som sa venovala už na základnej a strednej škole. A boli to práve behy na 800 a 1500 metrov,“ uviedla na začiatok rozhovoru I. Petnuchová.

Začínala pri Topli

Prvé kilometre si bežkyňa odkrútila okolo riekky Topľa. Zo začiatku behala iba rekreačne. „Beh sa mi zdal ideálny, pretože si nevyžadoval viazanosť na priestor ani na čas. Behať sa dá v podstate kedykoľvek a kdekoľvek. Postupne som si zlepšovala kondíciu a účasť na niektorom z miestnych pretekov v okolí bola len otázkou času. Preteky na trase Dukla – Svidník behával dlhé roky môj otec, sama som ho ako dieťa povzbudzovala a asi bolo prirodzené, že som začala pretekať práve na tomto behu. Bolo to v už spomínanom roku 2002. Beh mal necelých 20 kilometrov a dovtedy som takú vzdialenosť neodbehla ani v tréningu. Ľudia sú asi tak nastavení, že ak si dajú jednu métu a zdolajú ju, tak si dávajú ciele vyššie a vyššie. Tak to bolo aj u mňa,“ pokračovala šestnásobná majsterka Slovenska na trati MMM v Košiciach.

Pri jednom z tréningov a po menších úspechoch na polmaratónskych tratiach skrsla myšlienka skúsiť odbehnúť celých 42,195 km na MMM v Košiciach. „Hneď na premiére maratónu som zabehla svoj najlepší čas 2:48:23. V tom období to bol historicky šiesty najlepší výkon v ženskom maratóne na Slovensku a vybojovala som si prvý titul majsterky Slovenska,“ povedala vtedy členka BŠK Bardejov.

Na maratóne patrí k najlepším

Postupne sa sympatická bežkyňa udomácnila na maratóne v Košiciach a pravidelne sa umiestňovala na špiči. S úsmevom hovorí: „Je to tak. Každé jedno moje maratónske vystúpenie netrvalo dlhšie ako tri hodiny. Nechodím na preteky s tým,

Atlétko I. Petnuchová s behom začínala pri Topli

že budem stať na stupni pre víťazov. Ani zbierať tituly. Skôr ma teší zlepšovanie časov a zdolávanie súperov. Odbehnúť maratónsku trať s kvalitným výsledkom si vyžaduje okrem systematickej prípravy aj dostatok času. Možno aj preto sa vytrvalostnému behu nevenuje tak veľa žien.“

Petnuchová behá počas celého roka, intenzívna príprava pred maratónom je asi trojmesačná. Tempové behy sa striedajú s vytrvalostnými. „Doposiaľ som nemala trénera, nebola som na sústredeniach, pripravovala som sa v domácom prostredí.

Od joggingu okolo Tople sa prešlo k trasám dlhším, zaujímavejším. Máme pekné trate, cez Mníchovský potok, Čerešňu, po hrebene do Bardejovských Kúpeľov. Každý rok pred MMM som si zvykla urobiť Yassov test (10x800m) na mestskom štadióne. Podmienky boli skromné, nevýhodou bol škvarový povrch, čakali sme na tartan. Keď bolo mokro, tak dráha neslúžila svojmu účelu, bolo tam blato. Keď dlho nepršalo, víril sa tam prach. Ale bola dostupná kedykoľvek a dala sa na nej objektívne odmerať vzdialenosť.“

Chýba motivácia a financie

Šport upadá, nielen v Bardejove. Rušia sa školské súťaže, mládež sa pohybovým aktivitám venuje čoraz menej. Aj učitelia strácajú motiváciu. Školy, čo sa športu týka, prestávajú medzi sebou súťažiť. „Je to komplikované, no na problém by sa bolo treba pozrieť komplexne. Počítačová doba je jedna vec, ale výchova v rodine, motivácia športových trénerov a podpora zo strany štátu druhá. V dnešnej dobe rodičia radšej zabezpečia potvrdenie od lekára pre svoje dieťa, aby bolo oslobodené od telesnej výchovy niekedy len preto, lebo sa mu

nechce nosiť úbor, alebo sa mu nechce v škole prezliekať. A pri otázke, kedy vlastné dieťa naposledy zobrali na športovisko alebo do prírody, odpovedajú, že nemajú čas. A tak sú deti pri počítačoch, rodičom to vyhovuje, veď aspoň neotravujú. Deti vo všeobecnosti "zmizli" z ihrísk, nenaháňajú loptu, nehrajú vybíjanú. Nerozvíjajú svoju pohybovú inteligenciu, kondíciu a koordináciu, čo sa už vo vyššom veku nedá dobehnúť. A ak sa talentované deti nájdu a chcú sa športu venovať, navštevovať kluby, vyžaduje si to často nemalé peniaze (lebo tu zlyháva štát).

Niekedy aj zopár eur navyše dokáže nabúrať rodinný rozpočet tak, že si to rodič nemôže dovoliť. A tak športové kluby nerobia výber talentov, ale skôr nábor. A tréneri majú z tých detí vychovať športovcov schopných dosahovať vrcholové výkony? A nedajbože, že tréner je odmeňovaný na základe výsledkov, aká je jeho motivácia? Vie, že má zverencia, ktorého limity sú obmedzené. A pokiaľ netrénuje klub, ktorý má štedrého sponzora, jeho mesačný príjem je častokrát na hranici pokrytia mesačných nákladov. A to je ďalší problém v športe - sponzorstvo. Štedrý mecenáš má niekedy "svoje" predstavy o zložení kádra a veľakrát trénerom diktuje, čo a ako. A tak sa stáva, že niekedy nešportujú tí, ktorí majú talent, ale tí, ktorí majú finančné krytie.

A finančnú podporu zo strany štátu radšej nerozoberajme. Mnohých našich úspešných športovcov by svet nespoznal, nebyť ich nezlomnosti, obetavosti, húževnatosti a schopnosti športovo rásť aj v jednoduchých podmienkach,“ zamyslela sa I. Petnuchová, ktorá v máji štartovala na pretekoch v Rige a po ročnej pauze kvôli zraneniu sa postupne vracia k tréningom. Opäť zvažuje štart na MMM v Košiciach, na ktorom od roku 2008, až na minulý rok, nechýbala.

CHCÚ PRACOVAŤ S VLASTNÝMI HRÁČKAMI

Po niekoľ'koročnej absencii ženského volejbalu v meste Bardejov sa Jozef Kurtiš spolu s ďalšími podporovateľmi rozhodol oživiť hru pod vysokou sieťou a založil občianske združenie Volley elite academy Bardejov. Pred dvoma rokmi mladšie žiačky odohrali prvý súťažný ročník a v novej sezóne budú v lige pôsobiť už aj staršie žiačky. Cieľom je vychovať svoje hráčky, ktoré by v budúcnosti mohla hrať ženskú ligu.

„Začínali sme na ZŠ na Komenského ulici s desiatimi dievčatami. Niektorým sa to zapáčilo a ostali v našom družstve až dodnes. Po roku sme sa presunuli do športovej haly. Dve sezóny sme odohrali ligu s kategóriou mladšie žiačky, hralo sa turnajovým spôsobom. Od začiatku novej sezóny v lige budú pôsobiť už aj staršie žiačky,“ prezradil prezident klubu Jozef Kurtiš, ktorý je zároveň aj trénerom. Postupne sa počet dievčat rozrástol. „Momentálne máme 26 registrovaných dievčat. Staršie žiačky budú hrať ligu formou dvojzápasov, začíname v septembri a koniec je v apríli. Postupne si chceme vychovať vlastné hráčky, aby sme sa v budúcnosti mohli prepracovať až k ženám. Nechceme hneď vytvoriť družstvo, v ktorom budú hrať dievčatá alebo ženy z iných miest,“ pokračoval J. Kurtiš. Úspechom by bolo

vytvoriť aspoň kategóriu kadetiek, dievčatá v tomto veku pôsobia ešte na stredných školách v Bardejove.

V meste okrem dievčenského volejbalu pôsobia aj basketbal, hádzaná či futbal. Nie je medzi klubmi konkurencia? „Nestretol som sa ešte s tým, aby mi niekto zobral dievčatá hociajakou formou, myslím si, že zatiaľ vychádzame medzi sebou korektne,“ myslí si prezident a prezradil tiež, aké má klub plány od novej sezóny. „Od septembra chceme na jednej ZŠ vytvoriť športovú triedu zo zameraním na dievčenský volejbal. Zatiaľ je to v štádiu riešenia, dúfam, že to dotiahneme do úspešného konca.“

A aký je záujem o šport v dnešnej dome a prečo si vybrať práve volejbal? „Mali sme aj dievčatá, ktoré sa prišli pozrieť a keď videli, že to obnáša fyzickú záťaž, tak ich odpoved' bola, že to robiť nebudú, že doma je im lepšie. Dnešná doma je skôr taký počítačový svet. Ak dieťa boli hlava, hneď rodičia napíšu ospravedlnenku, aby žiak nemusel cvičiť. Právomoci učiteľa sú strašne malé. A prečo volejbal? Je to pekný šport, tretí najhranejší na svete a nie je to kontaktný šport, je skôr technicky náročnejší,“ dodal J. Kurtiš. Druhým trénerom je Ján Pasternak.

GYMNASTIKA JE ZÁKLAD PRE VŠETKY ŠPORTY

B. Horníková sa gymnastike venuje už viac ako 20 rokov

Sezónu ukončili aj gymnastky z ŠK Delta Bardejov. Pred sebou majú letné prázdniny, v auguste sa zídu na letnom sústreďení. Naposledy sa predstavili na oddielovej súťaži, kde sa im darilo. Na tri mesiace sa k dievčatám pridala mladá gymnastka z Kanady, ktorá bola na návšteve pri babke.

„V klube máme 25 detí, trénujeme v športovej hale i tanečnej škole Kesel. Začíname opäť v septembri, zúčastníme sa Východoslovenského gymnastického pohára, pripravujeme takisto súťaž na Vianoce. Dievčatá sú šikovné, chcú cvičiť a trénovať,“ uviedla Beata Horníková, trénerka a vedúca ŠK Delta.

„Rodičia detí na gymnastiku dávajú, ak majú ploché nohy, krivé chrbtice alebo ak chcú, aby chodili rovno či tiež na vyplnenie voľného času, aby deti nesesedeli doma. Učiteľ v škole vidí, kto sa akému športu venuje. Gymnastika je základ pre všetky športy. Gymnastka musí byť roztáhaná, musí mať rozsah, ohybnosť, musí mať pevné telo, dobré odrazy a priestorovú orientáciu. Dievčatá si cestu ku nám vedia nájsť, i keď v minulosti bol záujem väčší. Ak prídu, vyskúšajú, niektoré ostanú, ďalšie prejdú na iný druh športu. Ak má byť tanečníčka, tak bude tanečníčka, ak atlétka, tak atlétka. Každý sa rozhodne, no športu sa je dobré venovať, vždy je to lepšie ako sedieť doma pred počítačom,“ vysvetlila B. Horníková.

Bardejovské volejbalistky budú mať v súťaži mladšie a staršie žiačky

PRETEK V SRDCI MESTA

Prednedávnom sa už po druhýkrát uskutočnil Beh za A(tra)ktívny Bardejov a aj tento rok, napriek nepriaznivému počasiu, sa zišlo mnoho bežcov, ktorí takouto finančnou formou podporili tri združenia. Štartovné bolo desať eur a k tejto sume Komunitná nadácia pridala rovnakú čiastku. Reportáž z podujatia môžete nájsť aj na našom portáli.

Ambasádorkou tejto akcie sa už po druhý raz stala Ingrid Petnuchová, viacnásobná majsterka Slovenska na MMM v Košiciach. Položili sme jej tri otázky.

Privítali ste takúto aktivitu v Bardejove?

Vždy hovorím, nemusí to byť o neviem akých finančných odmenách, skôr tých ľudí nejako priťahnuť k tomu pohybu. Vidím to aj v škole, vidím to aj keď idem po meste, jednoducho ľudia majú slabú kondičku, majú problém pobehnúť za autobusom. Problém im robí vyjsť po schodoch. Všetko sa snažíme uľahčiť si. Ľudia s autom pri nákupných centrách musia ísť až rovno k dverám... Toto je podľa mňa to, čo bude naše ľudstvo

postupne zabíjať a to je nedostatok pohybu.

Do behu sa zapojilo viac ako sto ľudí. Je to málo alebo veľa?

Pritiahlo to teoreticky veľa ľudí. Nie je jednoduché zorganizovať pretek a dotiahnuť naň ľudí. To, že tam tí ľudia prišli, vnímam, samozrejme, veľmi pozitívne. Chcela by som, aby si ľudia nespájali ten benefičný beh so štartovným desať eur. Každý to vníma, že to je drahé, ale mali by to brať, že je to naozaj charita, že je to benefičný beh.

Robia sa benefičné behy aj inde alebo je Bardejov výnimkou?

Vo svete sa robí strašne veľa takýchto behov, či už je to na podporu boja proti rakovine alebo na svalovú dystrofiu, alebo na imobilitu. Je strašne veľa takých behov, ktoré sa robia ako benefičné behy a nikto nerieši, že zaplatí štartovné. Preto hovorím, že vnímam pozitívne to, že ľudia prišli a že ich bolo tak veľa.

KAŽDÝ SME DOSTALI ROVNAKÉ MNOŽSTVO

Bardejovské futbalistky si za krátku dobu dokázali vybudovať rešpekt na celom Slovensku. Z historického mesta sa stala bašta ženského futbalu. Partizánky vo svojej druhej sezóne medzi elitou obhájili post vicemajsterek. Zo šestnástich stretnutí vyhrali jedenásťkrát a len dva razy ťahali za kratší koniec povrazu. Do kroník sa však zlatým písmom zapísal zisk Slovenského pohára. Vo finále ženy porazili slávny Slovan Bratislava 2:1.

História ženského futbalu sa v Bardejove začala písať ešte len v roku 2012. Po premiérovej sezóne v druhej lige si v tej nasledujúcej Partizán vybojoval postup medzi najlepšie celky. Hneď v úvodnej sezóne získali Bardejovčanky striebro, ktoré prednedávnom obhájili.

Obrovský podiel na terajšom postavení má koordinátor ženského futbalu v Bardejove, František Kulka, ktorý s dievčatami trávi dostatok času. A to nie len počas zápasov, ale aj na tréningoch, pred duelmi či aj počas sústredení. Aj preto pozná každú hráčku veľmi dobre.

S dievčatami sa rozprávate aj o ich ambíciách. Čo im zvyknete hovoriť?

Debatujeme o futbalových ambíciách a cieľoch, o tom, že žiť futbalový život bez toho, aby sme mu zadali cieľ, aby sme mu dali zmysel je ako vystreliť šíp bez toho,

aby sme mierili na terč. Tým pádom je to nielen pre ne, ale aj pre všetkých zúčastnených obrovská strata času a energie. Každý sme dostali rovnaké množstvo času a je iba na nás, ako ho zúčastníme. Či ho využijeme naplno, každú jednu minútu, ktorá nám bola daná, každý jeden moment, ktorý máme k dispozícii alebo si ho necháme pretiecť pomedzi prsty.

Preto ak majú dievčatá v živote pocit, že nie sú úspešné, že sa nenachádzajú tam, kde by chceli byť a ak nie sú spokojné, možno je načas stanoviť si ciele, ktoré chcú dosiahnuť a začať o ne bojovať. Ten, kto ma pozná vie, že sa osobne len veľmi ťažko zmierujem s výkonom menším ako 100% a vždy sa snažím vynaložiť maximálne úsilie. V dnešnej dobe sa totiž vo všeobecnosti veľa ľudí sťažuje, že sa im nedarí, no väčšina k sebe iba nie je úprimná a neprizná si, že nevynakladajú maximum úsilia, aby to zmenili.

Z vlastnej skúsenosti viem, že až keď si vyskúšate svoje maximum a siahnete si na dno svojich síl, až vtedy môžete povedať: žijem svoj život naplno. Preto sme sa v Bardejove rozhodli ísť vlastnou cestou, bez ohľadu na to, aká náročná bude.

Úspešní ľudia myslia pozitívne. Je tomu tak aj vo vašom prípade? Snažíte sa

vašou energiou ovplyvniť aj hráčky Bardejova?

Určite áno. Pozitívny človek je ten, ktorý verí ľuďom aj potom, ako ho niekto iný oklamal, alebo podviedol. Existuje množstvo vedeckých štúdií, ktoré potvrdzujú, že naše myslenie a energia, ktorú vyžarujeme, ovplyvňuje naše konanie nielen v našom každodennom živote, ale aj v živote našich najbližších a nášho okolia. Snažím sa obklopovať ľuďmi, ktorí mi dodávajú pozitívnu energiu. Snažím sa mať profesionálny prístup k plneniu si svojich povinností a len s takýmto prístupom môžem byť príkladom pre dievčatá a vyžadovať to isté aj od nich. A ako hovorí moja dcéra Lívia: Môžem stokrát spadnúť a byť zdolaná, ale stokrát vstanem a pôjdem ďalej.

Ženy obhájili strieborné priečky. Darilo sa aj juniorkám, tie skončili na tretom mieste a žiačky sa stali vicemajsterkami Slovenska. Dá sa teda povedať, že aj táto sezóna bola pre Bardejov úspešná, alebo ste mali ciele ešte vyššie?

Byť súčasťou tohto projektu je pre mňa veľmi inšpirujúce a obohacujúce. Ak má okolo futbalových družstiev všetko fungovať, vyžaduje si to súčinnosť a spoluprácu funkcionárov i ľudí, ktorí pomáhajú len tak, z vlastného presvedčenia a chuti pomôcť dobrej myšlienke. Preto to má zmysel. Súťažný

Ženy spolu s juniorkami na domácom halovom turnaji

ČASU A JE IBA NA NÁS, AKO HO ZÚROČÍME

ročník 2015/2016 v kategórii žiačok, junioriek a žien pri pohľade na konečné tabuľky naplnil všetky naše očakávania.

Mnoho ľudí vám po prvej sezóne vravelo, že konečné postavenie v tabuľke bola iba náhoda. No obhájiť pozíciu a k tomu ešte získať Slovenský pohár, to už asi náhoda nebude.

„Sme opäť vicemajsterkami Slovenska. I keď sa to niektorým nepáči a ležíme ľuďom pekne hlboko v žalúdku a to nielen tým, že sme z východu. Súťaž Slovenského pohára žien sme vyhrali, keď sme vo finále porazili ŠK Slovan Bratislava a pohár víťaza smeroval zaslúžene do kráľovského mesta Bardejov. Veľmi sa teším z celého priebehu súťaží našich dievčat a taktiež z pozitívnych reakcií odborníkov vo futbale na náš herný prejav, ale i samotných partnerov, ktorí sú po celú dobu stále s nami.

Sme si vedomí, že náš projekt ženského futbalu v Bardejove silno zarezonoval na futbalovom poli na Slovensku a za tak krátky čas je Partizán Bardejov považovaný za jednu z bášť ženského futbalu. Za našu prácu sú to zaslúžené plody ovocia. Úspech a uznanie sú lahodnou piesňou pre naše uši, ale verte, že viem o čom hovorím ak poviem, že aj zaslúženou odmenou.

Sezóna sa síce skončila, no čoskoro sa začnete pripravovať na nový ročník, ktorý bude ešte ťažší.

Už teraz sa tešíme na nové výzvy, ktoré, dúfam, aj naďalej budú zintenzívňovať zážitok z našej práce na dobrých výsledkoch z tohto jedinečného príbehu s názvom Partizán Bardejov ženy. Počas nášho krátkeho dvojročného pôsobenia žien v 1. lige sme vždy skončili na 2. mieste. Nepoznáme pocit ako chuť byť najlepším na Slovensku. Byť na vrchole, byť trendy. Chceme aj naďalej víriť hladiny ženského futbalu, pretože toto je oblasť, ktorá nie je určená len pre vyvolených, ale hlavne pre tých, ktorí chcú na sebe tvrdo pracovať a to je pre nás výzva. Prirodzenou túžbou človeka je byť v niečom najlepší. Naše túžby sú pre nás hnacím motorom. Niektorí sa zastavia pri tom byť dobrí, iní sa uspokojia s pozíciou lepší, ale my, v Partizáne Bardejov, sa chceme dostať až na vrchol a byť najlepší.

Do novej sezóny 2016/2017 však Bardejov nastúpi s viacerými zmenami. Na základe nového Registračného a Prestupového poriadku s platnosťou od 1.7.2016 končí možnosť v amatérskom futbale využívať transfer hostovania.

Niekoľkým hráčkam tímto administratívnym úkonom končí na

základe tohto poriadku hostovanie v našom klube a následne sa vrátia do svojich materských klubov. Samozrejme sa budeme o služby dievčat uchádzať opätovne, ak bude záujem aj z ich strany. Už dnes je isté, že naše dresy už neoblečú brankárka Patrícia Chládeková a stredopoliarka Martina Šurnovská, ktoré svoju budúcnosť s futbalom spájajú so zahraničím. Máme priestor a potenciál doplniť a posilniť každú kategóriu dievčat minimálne o tri hráčky, pričom prioritou sú hráčky zo Slovenska. Všetko je zatiaľ vo fáze rokovaní, viac prezrádzať nebudem.

V športe na Slovensku máme novinku a tou je Zákon o športe. Ako ho hodnotíte?

Tento zákon nám prináša množstvo nástrojov ako zatriktívniť pôsobenie dievčat v našom klube, čo s určitosťou aj využijeme. Veľký optimizmus nám dodávajú rokovania s partnermi o ďalšej pomoci v naplňaní našich zámerov. Som hrdý na ľudí, čo v klube Partizán Bardejov pracujú okolo ženského futbalu a predovšetkým na moje dievčatá. Nadšenie je jednou z dôležitých esencií potrebných na tvorenie. Ak zažívate vo futbale nadšenie a vidíte v ňom ten najvyšší zmysel, tak ste schopný realizovať aj nemožné.

Ľudia v klube pracujúci okolo ženského futbalu majú tú silu prekonávať aj najväčšie výzvy, ktoré nám život nadeľuje. Zvyknem dievčatám hovoriť, že jediná skala, ktorá zostáva pevná, jediná inštitúcia, o ktorej viem, že funguje, je rodina. A my rodinou v klube sme. Ak pracujete každý deň, sedem dní v týždni, budete príjemne šokovaný, ak sa obzriete za sebou a zistíte, koľko práce ste odvedli a o koľko ste sa priblížili ku svojmu cieľu. Je naivné očakávať výsledky bez toho, aby ste pre ne niečo spravili. Nakoľko záračný spôsob, čarovnú formulu, ako to urobiť bez námahy a práce a so zaručenými výsledkami neexistuje.

Tento rok to už bude päť rokov, čo sa klub Partizán zapojil so ženským družstvom do súťaží riadených

František Kul'ka, koordinátor ženského futbalu

Slovenským futbalovým zväzom. Bol ste na začiatku. Ako s odstupom času hodnotíte tento krok?

Povedal by som: minulosť už bola napísaná a zajtrajšok nie je zaručený, preto víťajme v realite. Snívali sme o tom, kam chceme ísť, ale nemali sme mapu. Nikdy nemôžete vedieť, ktorá cesta je tá správna. Neprestali sme snívať, plánovať, ale hlavne robiť rozhodnutia, ktoré nám udávali smer. Keďže sme sa v klube vydali na nepoznanú cestu s cieľom splniť sny dievčat o aktívnej účasti vo futbale, rátať som, že zopár krát padneme, prepáčte za výraz, aj na hubu. Bolo nám opakovane ľuďmi z brandže „súdené“ – ako ste rýchlo začali, tak aj rýchlo skončíte.

Čo ale môže človek spraviť ešte pred tým, ako sa tak stane, je to, že zmení svoj pohľad na zlyhanie. A nakoniec zistíte, že to nie je to veľké strašidlo, ktorého by sme sa mali báť. Zlyhanie nie je totiž nič viac, ako iba príležitosť učiť sa. Toto je ten moment, kedy svoj život dokážeme nasmerovať k lepšej budúcnosti – k lepším zajtrajškom. Všetci sme len ľudia. Každý z nás má slabé stránky, tak ako aj tie silné. Jediné, čo potrebujeme urobiť, aby sme uspeli, je naučiť sa využívať svoje silné stránky a nájsť si ľudí, ktorí nám nahradia tie slabé. Som nesmierne vďačný za všetkých ľudí vo svojom okolí, ktorých pri futbale stretávam a spoznávam. Stojím si totiž za názorom, že bohatým človekom nie je ten, kto má veľkú kopu peňazí, drahokamov, ale podľa mňa bohatstvo je merateľné len a len množstvom úprimných priateľov. A ja bohatým človekom vďaka futbalu som.

NA EURÓPU SA DOSTALI KAŇUCHOVÁ A ŠIBOVÁ

Najúspešnejšou športovou školou v rámci mládežníckych oddielov v uplynulom roku bola vyhlásená ZŠ na Komenského ulici v Bardejove, kde pôsobí aj ŠŠK JAK Bardejov.

Ten funguje už viac ako 30 rokov a vychoval množstvo úspešných športovcov. Atletický oddiel vznikol pred osemnástimi rokmi odčlenením od Partizána Bardejov (vtedy BŠK Bardejov). Škola klubu poskytuje športoviská, existujú športové triedy. Okrem dvoch telocviční sa na škole nachádza aj 250 metrová škvarová dráha. Opýtali sme sa trénera Zorana Kollároviča, ako vníma dnešné vybavenie športovísk i aký je záujem o samotnú atletiku.

Máte vyhovujúcu bežeckú dráhu na tréningy?

Niekedy sme chodili na tréningy na štadión, no tam ovál zrušili. Škvara nie je vhodná, nie sú to podmienky na 21. storočie. Možno pred niekoľkými rokmi to bolo vyhovujúce, bol to bum, boli antukové, škvarové dráhy. Dnes obdivujem deti, že na tom vôbec trénujú. Sú celí od škvary, špinaví, keď fúka alebo keď naprší, tak sa nedá trénovať. Tartanová dráha v Prešovskom kraji, ako jedinom na Slovensku, nie je.

Hovorí sa, že mesto chce vybudovať novú ovál v areáli Strednej priemyselnej školy. Privítali by ste to?

Boli sme v jednaní aj s mestom, bolo nám vysvetlené, že sa vysporiadajú pozemky a že sa to tam postaví. My s tým nič nespravíme, len dúfame, že sa to podarí urobiť čo najskôr. Boli by sme najradšej, keby nám mesto pomohlo s našimi projektmi, ktoré sme vypracovali na tartanovú dráhu v našom

Z. Kollárovič a Z. Karaffová, atlétka ŠŠK JAK

areáli. Naša škola je na sídlisku a mohla by sa stať stredobodom tohto sídliska. A či je to vhodné na SPŠ? Nech je to spravené. Keď už bude urobené, tak pevne verím, že sa tam budeme môcť dostať. Pre nás to nie je ďaleko. Hlavne, aby to bolo. Ja si osobne myslím, že ten priestor na priemyslovke je vhodný. Je to v podstate v centre mesta, je tam gymnázium, SPŠka, Obchodná akadémia, my sme tu blízko. Pevne verím, že mesto má záujem o to, aby sa tam atléti dostali. Len aby to bolo čo najskôr.

Aká dlhá trať by bola najvhodnejšia? Lepšia je 250-ka alebo 400-ka?

V Česku, snáď v každej dedine, ktorá má nad 200 obyvateľov, majú pri škole nejakú dráhu. Naša škola dlhodobo vychováva kvalitných športovcov a už iba u nás je škvarová dráha. Bola by to odmena pre školu od mesta, ak by tu bola nová dráha. Zaslúžia si to bývalí absolventi tejto školy, ale aj terajší. Dala by sa tu urobiť aj 300 metrová dráha a aj rovinka.

Na tie podmienky, čo sú v Bardejove, by to stačilo. Ak je väčšia pravdepodobnosť, že by sa urobila 400 metrová dráha, nech sa urobí. Nevidím problém, len nech je čo najskôr. Školy sú základňa pre každý šport, tam sa vštepuje chuť do športu, základy pohybu, školy by mali byť vybavené. Tak, ako má každá počítač, internet, mala by mať telocvičňu, dráhu.

Okrem behania atletika zahŕňa aj iné disciplíny. Kto patrí momentálne k najlepším vo vašom klube?

Atletika však nie je len o behaní. Sú skoky, vrhy, hody. Teraz môžem povedať, že máme odchovankyňu Veroniku Kaňuchovú, splnila limit na Európu a takisto aj Vladimíru Šibovú, ktorá sa takisto predstaví na ME v Amsterdame. Snažíme sa, aby sme nadviazali na to, čo tu bolo. Nie je to však už v takom množstve, v takej kvalite. Chuť do roboty tu je.

Podmienky na školách by sa mali zlepšiť. Čoraz menej detí cvičí, počet hodín telesnej výchovy klesol. Ako vnímate tento fakt a aké riešenie by ste navrhovali?

Na druhom stupni boli niekedy tri hodiny telesnej. Teraz sú to dve hodiny, čo je málo a dlhodobo sa žiada, aby sa to vrátilo späť na tri hodiny. Napríklad Poliaci majú štyri hodiny telesnej a vidieť to. Dochádzame do štádia, že deti musíme nútiť, aby sa hýbali. Keby boli tri alebo štyri hodiny, tak sú osnovy, podľa toho by sa išlo a tretia alebo štvrtá hodina by bol výber. Dieťa by si mohlo vybrať nejaký šport a 2 hodiny by malo podľa učebnej osnovy a ďalšiu hodinu alebo dve podľa svojho výberu. Zrazu by sme zistili, že máme viac futbalistov, volejbalistov, atlétov. Výsledok by sa dostavil.

SIEŇ SLÁVY

Bardejov sa môže pochváliť svojou športovou históriou. Myslí si to tréner Ľubomír Dudinský.

Prišli ste s nápadom vytvoriť v Bardejove sieň slávy. Ako by mala vyzerať?

Máme tu úspešného futbalistu, Bombu. Máme tu basketbalistku Kalistovú. V atletike Revilákovú, Savčinského a ďalších. Podľa mňa by nemal byť problém, aby sa takáto sieň slávy urobila a už je načas, aby sme v meste takúto sieň slávy mali. Problém by nemal byť ani s priestorom. Ideálny priestor je samotná športová hala. Je tam dostatok priestoru, ktorý by sa dal využiť na takýto účel. V hale sa vždy niečo deje. Konajú sa tam športové, kultúrne, politické či spoločenské podujatia.

Boli by v nej nejaké kategórie?

Mohlo by sa to robiť v rámci jednotlivých druhov športu, napr. oddelenie futbalu,

Sieň slávy by sa mohla nachádzať v športovej hale

oddelenie halových športov, alebo iných športov. Boli by tam osoby, ktoré sa mimoriadne pričínili o rozvoj športu, ale nielen oni, ale aj napríklad tréneri. Každý rok by mohlo pribudnúť niekoľko mien. Išlo by o históriu, čiže mohlo by byť aj oddelenie histórie bardejovského športu a potom by mohlo byť také, kde by sa to robilo, že každý rok by tam niekto dostal.

Kto by mal športovcov do tejto siene vybrať?

Myslím si, že by to mohla vybrať komisia, ktorá by rozhodovala aj o ankete. Mohla by mať aj túto funkciu. S tým by nemal byť problém. Klub by si stále niekoho určil a už by to bolo na komisii, ako by za športovca hlasovali. Do hlasovania by mohla byť zapojená aj verejnosť. Bardejovčania si zaslúžia, aby sa mohli na ankete podieľať.

ŠPORT V BARDEJOVE NEMÁ SYSTÉM (KONCEPCIU)

L. Mojdis navrhuje kroky k náprave

Začnem odzadu. Posledný zápas sme hrali s Myjavou. Pri rozhovore som sa dozvedel, že Myjava s 27 000 obyvateľmi a problémami so zamestnanosťou má extraligový futbal a extraligu žien vo volejbale. Prekvapila ma odpoveď, že basketbal dostal od mesta sumu až 6 000 eur na činnosť.

Na otázku ako je to s halou som dostal odpoveď: máme ju zdarma (tu chcem podotknúť, že aj naše mesto poskytuje športoviská zdarma). Prečo u nás v našom meste podpora športu nefunguje tak ako inde? Jednoduchá odpoveď. Chýba poriadna koncepcia podpory športu. Niečo sa prijalo, no ani to nefunguje.

Ako to vyzerá u nás v skutočnosti? Budem odpovedať za ženský basketbal. Fungujeme 18 rokov. Patríme po futbale k najstarším kolektívnym športom v meste a v halovom športe sme nepretržite najdlhšie fungujúci klub. V začiatkoch sme sa nedostali k mestským peniazom. Niekoľko rokov nám bola odopieraná podpora s odpoveďou: ste nový klub a nevieme, či budete fungovať aj budúci rok. Potom to bola odpoveď: nemáte výsledky a keď prišli výsledky, odpoveďou boli slová: treba podporiť nové kluby, ktoré teraz začínajú. Toho roku sme boli podporený 600 eurami. Je to veľa? Kde ideme a povieme koľko sme dostali, tak sme vysmievaní a aby sme si nerobili srandu. Taká je realita. No sme vďační aj za to málo. Neobviňujem mesto, no malo by sa zamyslieť, či je to normálny stav. Z bardejovského basketbalu vzišlo aj mnoho

športovkýň, ktoré reprezentujú Slovensko v iných športoch. Svedčí to o dobrom základe, ktoré hráčkam vstúpujeme.

Ako by to malo teda vyzerat' v skutočnosti? Názorov je veľa a každý sa pasuje za dobrý. Prax ale ukazuje zlyhanie. Systém, ktorý fungoval za socializmu bol dobrý. Šport bol spoločenský fenomén. Do hľadiska si cestu našlo veľa divákov. Športovci mali vážnosť. Šport bol nositeľom zdravého spôsobu života a prejavom spoločenského života.

Ako je to dnes? Do tejto časti sa nechcem púšťať, zvierá mi to srdce. Do športu sa vnesla nezdravá konkurencia. Súboj o deti a o peniaze. Na kvalitnú prácu zostáva málo času. Tréneri nie sú zaplatení, pritom odvádzajú lepšiu prácu ako...

Mesto by malo podporovať ďalšie športy

Tréner je psychológ, lekár, upratovač, šofér, ekonóm, manažér, skladník a niekedy aj kuchár. Odmena? Z vlastného vrecka, ak chce, aby to fungovalo. Toto je súčasná vizitka ekonomicky prosperujúceho štátu. Zohnať nových ľudí je takmer nad ľudské sily. Jediné futbal a hokej nemá problémy. Sumy, aké dostávajú od štátu, im umožňujú platiť trénerov a podporovať aj kluby. Možno tu je odpoveď. Mesto by malo podporiť viac ďalšie športy.

Ako tajomník Bardejovského oblasného športového združenia viem, o čom vravím. Bol to dobrý projekt, ktorý skončil po dvoch rokoch. Mali by sme sa pozrieť do

zahraničia. V Poľsku fungujú MOSIR a OSIR, na Ukrajine je to podobne. Majú DJUS a ODJUS. V Maďarsku majú 8 športov, ktoré dostávajú podporu priamo od štátu, ostatné podporujú viac mestá. Aký model prijať?

Mohli fungovať

Spracoval som koncepciu, ktorá mala označenie super. Skončila v šuplíku. Podľa nej športy, ktoré zanikli, mohli fungovať. Nie je potrebné plakať, je však potrebné poznať realitu, od ktorej sa treba odraziť. Ponúkam mestu pomoc, ak bude mať záujem. Sú tu aj iné problémy. V športovej hale tečie na palubovku. Nie sú peniaze na generálnu opravu strechy. Správca sa snaží, no nemá peniaze alebo len na čiastočnú opravu (plátanie). Športová hala je pri tom centrom všetkého diania v meste. Konajú sa v nej spoločenské podujatia, politické mítingy, školské predstavenia, výstavy. Na jednej strane je to pekné, že vieme halu tak využiť, že je v nej toľko podujatí, no pýtam sa, my kedy máme trénovať? Nadnesene by som mohol povedať „celé zle“. Kde je teda chyba? Za to naozaj nemôžu ľudia, ktorí sú teraz vo funkciách. Tento systém vznikol dlhodobu, oni len kopírujú minulosť. Ak chceme niečo zmeniť, je tu čas. Ako som spomínal, ponúkam mestu pomoc. Európska únia pochopila, že športu je potrebné venovať viac vážnosti a prostriedkov. Šport rozhýbal ekonomiku, priniesol mnoho dobrých vecí do vedy, do plnohodnotnejšieho života. A čo my? Co prinesieme našim občanom?

Ladislav Mojdis

KROKY K NÁPRAVE

1. Mesto by malo zriadiť samostatný 100% mestský podnik, ktorý by spravoval športoviská plne vybavené a podieľal sa na športovej činnosti v meste
2. Vytvoriť reálnu koncepciu, ktorá by umožňovala fungovanie reálnym športom
3. Prepojiť školy s klubmi a sprísniť telocvične pre športovanie
4. Dať klubom viac financií na činnosť

VÍZIE PRE BARDEJOV

Mestá sú tvorené ľuďmi a pre ľudí. Akú úlohu môžu hrať občania pri jeho tvorbe a aké predstavy majú o svojom meste? Aké výzvy a problémy čakajú Bardejov v budúcnosti?

25. – 26. augusta 2016 sa uskutoční druhý ročník lokálnej konferencie o tvorbe mesta, tentokrát s názvom Vízie pre Bardejov. V rámci konferencie budú občanmi mesta a lokálnymi odborníkmi prezentované ich predstavy a vízie pre rôzne oblasti života mesta. Druhá časť konferencie bude vyhradená téme „Mesto a voda“. Na konferencii vystúpia okrem občanov a lokál-

ných odborníkov aj odborníci z iných regiónov Slovenska, ktorí sa podelia o svoje skúsenosti nielen k problematike vody v meste.

Konferencia je určená v prvom rade občanom Bardejova, ktorí majú záujem byť účastní pri formovaní nášho mesta, ďalej poslancom Mestského zastupiteľstva a predstaviteľom činným v samospráve. Konferenciu organizuje neformálne združenie Bardejovízie.sk s podporou Komunitnej nadácie Bardejov a s mediálnym partnerom, portálom Ahoj Bardejov.sk. Uskutoční sa pod záštitou viceprimátora mesta Bardejov, Vladimíra Savčinského.

Cieľom konferencie je zapojiť verejnosť do tvorby mesta a napomôcť vytvoreniu dialógu medzi aktívnymi občanmi a samosprávou mesta. Diskusia je často tým najlepším nástrojom demokracie pri hľadaní najvhodnejších riešení.

Veríme, že aj táto udalosť prispeje k formovaniu a následným realizáciám vízií pre mesto Bardejov za aktívnej účasti občanov a samosprávy mesta. Konferencia je otvorená všetkým občanom Bardejova.

Miloslav Olejár

HALA SLUŽI AJ NA MNOHÉ KULTÚRNO-SPOLOČENSKÉ UDALOSTI, STRECHA JE VŠAK DERA VÁ

Športová hala Mier je dostatočne vyťažená

Športová hala Mier v Bardejove bola do užívania daná v roku 1983. Tvorí ju hlavná časť – palubovka s tribúnou a vedľajšia – telocvičňa a deväť šatní. V hale sa okrem športových podujatí konajú aj rôzne kultúrne – spoločenské udalosti. V poslednom období sa však v hale vyskytujú aj problémy, najnovšie to je zatekajúca strecha.

Obe palubovky sú využívané hlavne športovými klubmi, tie dostávajú hodiny od mesta, takže za prenájom neplatia. „Kluby si do konca októbra dávajú žiadosti na oddelenie školstva a telesnej kultúry, následne prebieha prerozdelenie, hlavne podľa kapacitných možností. Následne k tabuľke uvediem svoje pripomienky a návrhy a papiere posielam do komisie pre šport a telesnú výchovu. Práve komisia hodiny upraví alebo schváli a tak to ide do zastupiteľstva, čiže v konečnom dôsledku práve poslanci schvaľujú hodiny pre kluby a organizácie,“ opisuje celý postup správca haly, Stanislav Draganovský.

Využíva sa aj na kultúru

Halu či telocvičňu využíva viac ako 30 klubov, organizácii alebo škôl. „Je tam aj rezerva mesta na nečakané kultúrne – spoločenské

podujatia, ak niekto organizuje podujatie a chce ho v hale, vyplní žiadosť a tú musí schváliť primátor. Športové kluby musia byť registrované, všetko je to na profesionálnej báze. Musia byť pravidelní účastníci ligových súťaží. Športová hala je aj kultúrny stánok, takže ak sa konajú koncerty alebo podujatia, tréning sa musí zrušiť. No je to všetko o dohode, stále sa nájdu ústupky k obojstrannej spokojnosti,“ s istotou hovorí Draganovský.

Do haly sa môže dostať aj niekto, kto nemá od mesta pridelené hodiny. No strávený čas si musí zaplatiť. Hodina v hale stojí 66 eur, telocvičňa 34 eur. Ceny sa tento rok budú upravovať „Stúpili náklady a to je jediný dôvod, prečo sa ceny budú zvyšovať. Občas sa stáva, že prídu chlapi z ulice zahrať si futbal, prenájom si zaplatia cez registračnú pokladňu. No je to dosť obmedzené vzhľadom na vyťaženosť športovej haly klubmi.“

Deravá strecha

V posledných mesiacoch halu trápí strecha, cez ktorú preteká, v zimných mesiacoch bola častokrát zima, na čo doplácali samotní športovci. „Prebiehala rekonštrukcia tepelného hospodárstva, automatizáciu

vzduchotechniky si na starosť zobraľ Bardterm, čiže dodávateľ tepla v rámci nášho mesta a nie našou vinou začali rekonštrukciu robiť dosť nešťastne – v neskorej jeseni, počas celej zimy. Odovzdali to až niekedy v apríli, kedy prebehlo kolaudačné konanie. Uvidíme, či sa to zlepšilo alebo nie,“ zamýšľa sa správca haly. Problém vidí v tom, že hala bola napojená na kotolňu za pamätníkom holokaustu. „Teraz je priamo napojená na Bardenergy. Po dokončení obchvatu by aj hala mala byť súčasťou nového oddychového komplexu, takže zrejme sa bude plánovať celková rekonštrukcia športovej haly. Havarijné stavy, ako teraz strecha, riešime vlastnými kapacitami v rámci finančných možností. Strecha bola prelepená pred dvomi rokmi, zatiaľ nám tie miesta držali, ktoré predtým zatekali. No minulú jeseň sa nám ukázal priesak, ktorý počas letnej prestávky bude opravený,“ pokračuje Draganovský.

Pribudli nové koše

V hale pred šiestimi rokmi pribudli nové basketbalové koše. „Boli tam mobilné, ktoré už nevyhovovali, boli technicky opotrebované. Nainštalované boli sklopné koše, diaľkovo ovládateľné. Taký istý zlý stav bol aj v telocvični, tento rok mesto odsúhlasilo investíciu vo výške sedem tisíc eur. Pribudli nové koše i nová časomiera. Aj takto odbremeníme palubovku a umožníme tréningy v telocvični.“ S. Draganovský sa vyjadril aj k schodom, ktoré do haly vedú od bývalej tržnice. V zime sa na nich šmýka a ľahko môže dôjsť k úrazu. „Bud’to prebrúsime alebo kúpime protišmykový koberec a upevníme ho. Sám som pocítil pád na schodoch, poznám ten problém. Momentálne to riešime tak, že máme tu vrecia so soľou a keďže patríme pod podnik, ktorý zabezpečuje schodnosť chodníkov, tak každé ráno sa schody posypujú, stále si to kontrolujeme,“ dodáva na koniec rozhovoru správca haly, ktorá patrí pod BAPOS.

NAJSLEDOVANEJŠÍ SPRAVODAJSKÝ PORTÁL V OKRESE BARDEJOV

Inzerujte efektívne
reklamou šitou na mieru

www.ahojbardejov.sk

noviny@ahojbardejov.sk

AKCIOVÁ PONUKA DO KONCA AUGUSTA! DOHODNITE SI STRETNUTIE!

NOVÉ MULTIFUNKČNÉ IHRISKO V AREÁLI ŠKOLY

ZŠ na Komenského ulici má najviac žiakov spomedzi všetkých škôl v meste

V minulom vydaní našich novín sme priniesli článok o školských obvodoch. V Bardejove je ich šesť, no rodič sa môže rozhodnúť, kam zapíše svoje dieťa. Susedmi sú ZŠ na Komenského ulici a na Wolkerovej ulici.

Pomyselnú hranicu tvorí hlavná cesta, ktorá školy predeľuje, no obvody sú nastavené tak, že žiaci občas musia prejsť k svojej škole cez cestu. „Najviac bojujeme medzi sebou o tých istých žiakov. Máme pomoc aj mestskej polície, prechody pre chodcov strážia, veľa žiakov z obvodu 3. ZŠ navštevuje našu školu. Rodič má právo výberu. Kapacitu v prvom ročníku sme mali naplnenú na sto percent, čo nás teší. V prvom ročníku otvárame triedu pre žiakov s intelektovým nadaním, kde bude dvanásť detí. Ďalej športovú triedu, triedu s rozšírením vyučovaním výtvarnej výchovy a bežnú triedu, všetky budú naplnené na sto percent,“ informuje riaditeľ ZŠ na Komenského ulici Ján Mika.

Väčší problém nastáva na druhom stupni. „Okrem našich žiakov prichádzajú v piatom ročníku aj žiaci zo spádových obcí, teraz sme mali 41 detí z okresu. V ôsmom ročníku odchádzajú na bilingválne štúdium žiaci, ktorí dosahujú najlepšie výsledky a aj v deviatom ročníku by nám na monitore pomohli. Potom sú výsledky skreslené a nedosahujeme výsledky, ktoré sme mali v predchádzajúcich rokoch. Teraz ide pätnásť detí, takže budeme musieť spájať triedy.“

Žiaci sa ľahko dostanú na stredné školy

Problémom pre ZŠ je aj to, že žiaci sa pomerne ľahko dostanú na stredné školy a niektorí už na začiatku deviateho ročníka vedia, kam budú prijatí. „Potom dosiahnuť vynikajúce vzdelávacie výsledky je trochu problém. Snažíme sa ich niečo naučiť až do konca deviateho ročníka, no nechcú sa učiť.“

Stredné školy sa bijú medzi sebou o žiakov, škôl je veľa, žiakov málo. Snažia sa navštevovať ZŠ a deti lanárit' k sebe. Ponúkajú všelijaké aktivity. Veľa krát nám narúšajú vyučovací proces. Na porade riaditeľov som navrhoval, aby sa vyčlenil jeden týždeň, kedy budú stredné školy navštevovať ZŠ, prípadne žiaci stredné školy. Aby to nebolo rozdelené do celého školského roka,“ uviedol Mika.

Viacero škôl v meste Bardejov potrebuje prejsť obnovou, nielen čo sa týka pomôcok, ale aj napr. fasády budovy. „Naša škola na budúci rok oslavuje 40. výročie, nie je zateplená, nemá vymenené okná. Nemáme vhodnú bežeckú dráhu.“

Pokúšal som sa zohnať financie na obnovu kúrenia, rekonštrukciu elektrorozvodov. Z vlastných prostriedkov sa mi podarilo

vymeniť elektrické obvody na jednom poschodí, naháňame financie na obnovu prvého stupňa, chceli by sme cez leto vymeniť aspoň jedno átrium. “

Pribudlo multifunkčné ihrisko

Práve v tomto roku sa podarilo na škole otvoriť nové multifunkčné ihrisko, ktoré už slúži svojmu účelu. „Zo začiatku sme mali problém s výrubom stromov, rok sa to ťažilo. Ihrisko nám postavila Nadácia Slovenskej sporiteľne. Využíva sa v rámci telesnej výchovy a po vyučovaní slúži pre školský klub detí.“

Okolo ihriska dopĺňame cvičiace stroje a preliezky,“ pokračoval Mika. Práve žiaci 1. ZŠ dosahujú skvelé výsledky v atletike (článok aj na strane 10). „Pravidelne v rámci súťaží Slovenského atletického zväzu alebo SAŠky postupujú na najvyššie celoslovenské súťaže. Chlapci i dievčatá postúpili na Majstrovstvá Slovenska do Trnavy. Okrem atletiky sa však venujeme rozvoju všetkých pohybových činností, čo je základ pre všetky športy.“

Viacerí riaditelia nechcú posielat' svojich žiakov na súťaže, ktoré organizujú iné školy. Potvrďuje to aj J. Mika. „My sme robili okresnú súťaž v atletike v ŠH pre tretí a štvrtý ročník, z mestských škôl sa nezúčastnila ani jedna škola. Prišlo sedem škôl z okresu. Ostatné školy ignorujú naše súťaže.“

Átriové ihrisko

Škole sa podarilo vybudovať nové átriové ihrisko, kde sa nachádza hracia veža, preliezky, hojdačky, cvičiace stroje, pokryté bude umelým trávnikom. Hodnota ihriska je približne pätnásť tisíc eur, oficiálne bude sprístupnené na začiatku nového školského roka.

Nové multifunkčné ihrisko je už k dispozícii

4. ZŠ SA DOŽILA POLSTOROČIA

Škola oslávila 50. výročie

Základná škola Bartolomeja Krpelca si pripomenula päťdesiate výročie založenia školy. Práve dátum 1. september 1965 sa navždy zapísal ako historický medzník, kedy škola otvorila svoju náruč i brány pre svojich prvých žiakov na sídlisku Za rajom v Bardejove.

Prvým riaditeľom školy sa stal Jozef Tarcala. Od tohto obdobia sa na týchto funkciách vystriedalo viacero osobností, ktoré postupne budovali imidž školy. Od roku 1996 škola hrdo nesie svoj čestný názov ako jediná Základná škola v Bardejove. Môže sa pochváliť svojou hymnou, vlajkou, logom i maskotom školy – múdrou sovičkou.

V súčasnosti školu vedie Ivan Bandurič, ktorý je aj zároveň jej prvým prváčikom a spolu so svojimi pedagogickými i nepedagogickými pracovníkmi formuje mladých ľudí, aby mohli na svojich krídlach vzlietnuť a posunúť sa vo vzdelávaní a napredovaní ďalej na stredných školách. Už od 1. septembra 2015 škola žila v znamení jubilea, a preto sa na škole usporadúvali rôzne sprievodné akcie. V septembri oslavy začali športovou štafetou, v októbri na škole pasovali prvákov, stretli sa s dôchodcami, v novembri zorganizovali prehliadku a púšťanie vlastnoručne vyrobených šarkanov, v decembri mali športovo-zábavné dopoludnie so symbolickým 50-metrovým koláčom.

V januári zorganizovali 8. školský ples pre žiakov a 2. ples rodičov a priateľov školy, február patril vinšom a blahoželaniam, Valentínskej pošte, lyžiarskemu výcviku, v marci to boli aktivity súvisiace s knihou,

apríl patril zveľaďovaniu okolia školy a vysádzaniu stromčekov, budovaniu náučného chodníčka, v máji sa škola tešila na svojich spolužiakov, ktorí predviedli, čo si pre školu pripravili.

Slávnostný program moderovala učiteľka Janette Lišivková spolu so žiačkou Martinou Buchalovou. Pozvanie na akadémiu prijal štátny tajomník z Ministerstva školstva Peter Krajňák, zástupca Ruskej federácie – honorárny konzul Ladislav Štefko, primátor a viceprimátori mesta Bardejov i ďalší hostia.

Program sa niesol v znamení piatich desaťročí – zazneli rôzne básne, piesne, deti tancovali, recitovali, predstavili sa malí jazykári či športovci. K programu taktiež prispeli základné umelecké školy. Približne dvojhodinový program zaujal a škola si ním pripomenula svoje okružle výročie. V práve skončenom školskom roku mala škola 27 tried a takmer 600 žiakov. Filozofiou školy

je vychovávať zdravo sebedomého žiaka, ktorý dokáže vyjadriť a zdôvodniť svoje názory, identifikovať a analyzovať problémy.

Cieľom výchovy a vzdelávania je umožniť žiakovi ovládať aspoň dva cudzie jazyky, rozvíjať manuálne zručnosti, posilňovať úctu k rodičom, ku kultúrnym a národným hodnotám, tradíciám štátu, naučiť sa rozvíjať a kultivovať svoju osobnosť, kontrolovať a regulovať svoje správanie, a tým sa aktívne a plnohodnotne zapojiť do života spoločnosti.

Úspešní športovci

ZŠ B. Krpelca je známa svojimi športovými triedami, zameranými hlavne na futbal. Veľký úspech naposledy dosiahli futbalisti a futbalistky. Starší žiaci sa na turnaji Jednota Cup dostali až do finále, kde síce prehrali, avšak druhé miesto na Slovensku určite poteší. Ešte úspešnejšie boli futbalistky, tie v pohári Coca-Cola cup získali zlato, keď vo finále v Olomouci najprv porazili Bratislavu 5:0 (stali sa majsterkami Slovenska), aby následne vyhrali v superfinále aj nad Pardubicami (2:0) a získali najcennejšiu trofej. Žiačky 4. ZŠ zároveň získali štvordňový zápas do Francúzska a vstup na štvrtfinálový zápas futbalových ME.

Skvelý úspech dosiahli tieto dievčatá: Sabína Sokolová, Alexandra Tejová, Dominika Berečšáková, Petra Čornaničová, Jaroslava Kačmárová, Andrea Fecková, Sofia Rozsypáná, Sára Jeleňovská, Sára Sviatkovská, Alexandra Semanová, Lucia Billá, Gabriela Matijková a Nikola Zajacová.

SALÓN POHODA

Anna a Vladimír Sterančákoví

- Klasická a športová masáž
- Masáž lávovými kameňmi
- Medová masáž
- Dornova terapia
- Reflexná masáž chodidiel
- Manikúra - Pedikúra

Partizánska 4, Bardejov (Detská poliklinika, suterén)

0907 998 505

0907 441 087

Vystrihnite tento kupón a získajte zľavu 10%

AB006

Ahoj Bardejovčie

Spravodajský trojmesačník distribuovaný do všetkých domácností a firiem v Bardejove a okolí.

Vydáva: Miloslav Olejár, Gorkého 14, 085 01 Bardejov

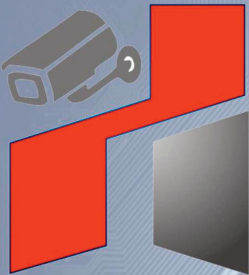
Registračné číslo MK SR: EV 5370/16.
ISSN 2453 - 8531

Náklad: 10 000 ks

Kontakt: noviny@ahojbardejov.sk
www.ahojbardejov.sk
www.bardejovizie.sk

Vydavateľ nezodpovedá za obsah a pravdivosť uverejnených inzerátov

a za prípadné spôsobené škody. Všetky práva, vrátane autorských, sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ. Rozmnožovanie časti alebo celku textov a fotografií akýmkoľvek spôsobom, v slovenskom ale, aj v inom jazyku, je bez písomného súhlasu vydavateľa zakázané.

JACO security

ZABEZPEČOVACIA TECHNIKA

PREDAJ
SERVIS
MONTÁŽ

0948 286 816

HD KAMEROVÉ SYSTÉMY

ALARMY JABLOTRON

FIRMA S TECHNICKOU LICENCIOU OD PZ SR

NÁJDETE NÁS NA UL. 8. MÁJA 141/62, SVIDNÍK
V BUDOVE FIRMY INŠTALDOM NA POSCHODÍ

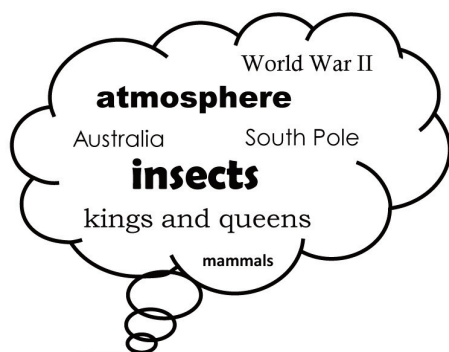

AB005

Gymnázium Leonarda Stöckela, Jiráskova 12, Bardejov

Do you want to learn more than just English?

Do you want to learn *in English*?

Then why don't you join us in our

correspondence course, in which:

- ✓ you'll be solving various tasks in Geography, History and Biology,
- ✓ you'll learn lots of new English words,
- ✓ you'll learn lots of interesting information,
- ✓ if you're successful, you will earn some extra points which may help you when taking your admission tests at Gymnázium L. Stöckela.

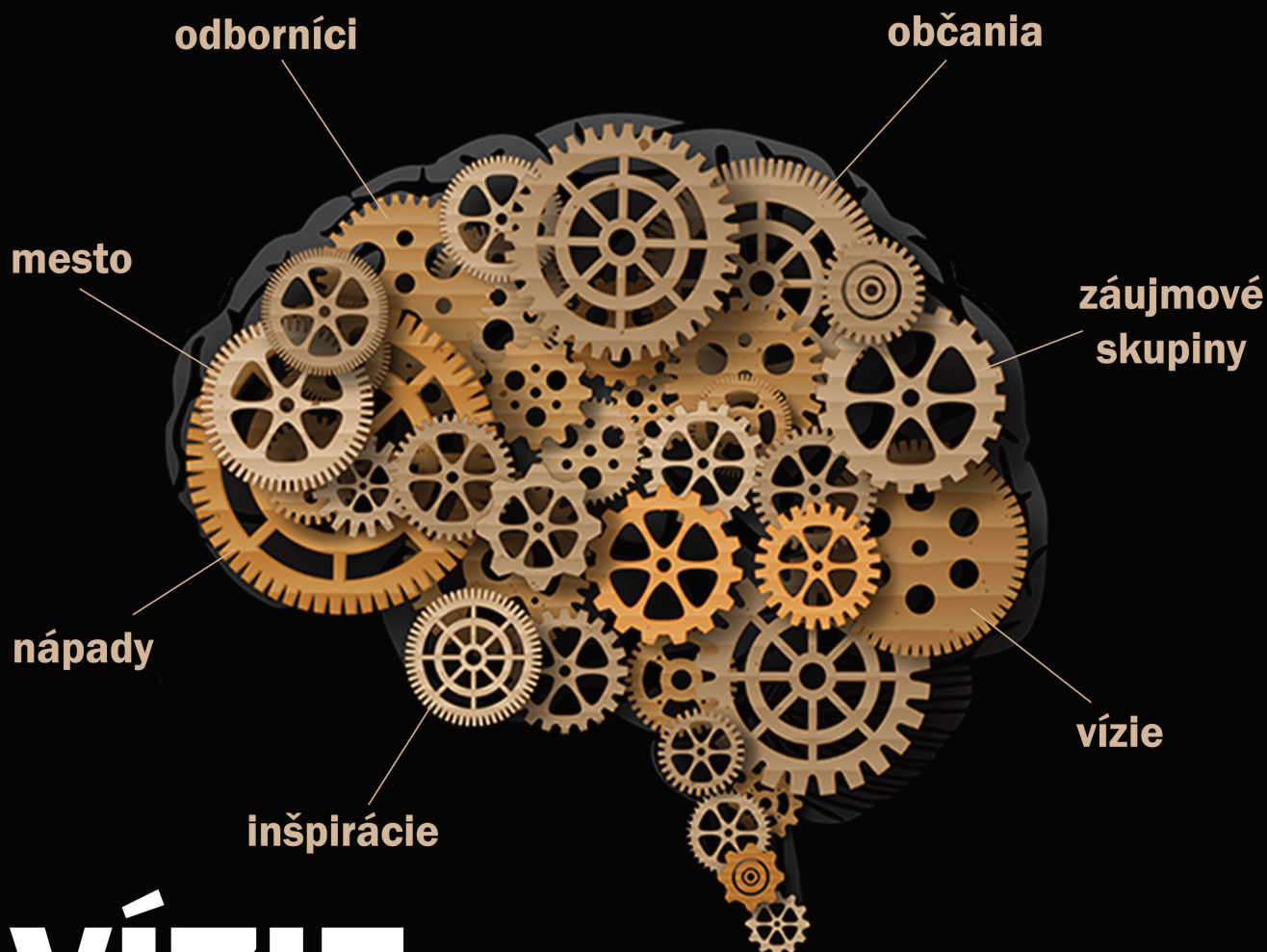
The first year was **a success**, so if you are an 8th or 9th grader next school year, don't forget to apply right now, because we start again in September!

Contact us at: ajuniverziada@gmail.com or call +421 (0)54 472 2781.

AB004

ÚSPEŠNÉ FIRMY VEDIA, S KÝM SA SPOLUPRACOVAŤ OPLATÍ

VÍZIE PRE BARDEJOV

lokálna konferencia

25. – 26.8.2016

Hrubá bašta, Veterná ul., Bardejov

25.8.2016 Vízie občanov mesta Bardejov

26.8.2016 Mesto a voda

www.bardejovizie.sk

OLEJAR
architekt

